

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 347.

Tolvte Session.

SIde Møde.

Tirsdagen den 15de Januar Kl. 1.

(Fortsat)

Fsberning (fortsat): De Forhold, hvorunder den befandt sig, vare saa vanskelige, at den foretrak at kaste sig over det Armeecorps, som spærrede Retraiten, og med en overordentlig Kraft og Dygtighed trængte den det tilbage, kastede det bort fra Veien, naaede Rendsborg og indelukkede sig deri. Det var Vinter, det var vanskeligt at forfætte Retraiten, ogsaa af den Grund, at Armeecorpsen var temmelig udtømt, dets Kræfter vare svækkede. Lad os nu forudsætte, at dette Armeecorps havde vidst, at det endnu ikke var saaledes omgaaet, at det jo havde Leilighed til at gaae nordpaa; det kunde ikke gaae nordpaa paa den østlige Linie, thi der begyndte man at trænge ud over Skjæne, og det kunde ikke gaae til Rendsborg uden at levere en skarp Fægtning, men det kunde have gaaet nordpaa midtvejs, naar det havde anseet det muligt for sine Kræfter. Lad os nu tillige forudsætte, at der var et Punkt i Nærheden af Slesvig, midt inde i Landet, hvor en Jernbane munde ud, der i eet Sæt gik helt nord paa, og denne lille Armeecorps betægtede sig den, satte sig paa den og vandt 2 à 3 Dagsmarcher forud for de Andre; hvad havde vi saa havt? Vi havde havt en Fæstning, Rendsborg, der ikke, hvad den nu blev, var overskildt med en Garnison, som var i en saadan Tilstand, at Sygdom siebliffelig angreb den, saa at Hospitalerne bleve fyldte, og vi

havde havt en reddet Armeedivision, og det havde vi havt, fordi vi havde havt Jernbaner der, hvor vi kunde benytte dem, der, hvor Fjenden ikke saa hurtigt kunde komme hen. — Tro mig, at naagtet jeg siger: lad os ved vore Jernbaner ikke tage disse militære Hensyn, saa veed jeg dog, hvorledes det militære Hensyn skaltages; byg Jernbaner, hvor I ville, og jeg skal vise Eder, hvorledes I skulle kunne benytte dem. Men vil man af militære Hensyn flytte Jernbanens Retning, saa skulle de betale derfor; det er det Mindste, vi kunne forlange; naar de komme til at skulle betale for det, saa komme de ogsaa til nærmere Eftertanke, og saa komme de ikke til saaledes at pubse os bort fra det ene Sted til det andet. Naar en eller anden Mand kommer og ønsker en Jernbane paa et bestemt Sted, saa kommer det militære Hensyn og skaffer den bort derfra. — Men vi ville nu gaae over til en anden Betragtning. Man vil føre Jernbanen gennem Fredericia. De, der antage, at en Jernbane har en befugtende Indflydelse paa Byerne, maae dog ogsaa antage, at Fredericia, der er en ikke daarlignende Havneplads, vil vinde i Betydning ved, at Jernbanen gaar dergjennem og udvikler den. Men vide ærede Medlemmer da ikke, at det, der bidrager til at gjøre Fredericia noget stærkere, end den ellers vilde være, det er, at medens Fæstningen er stor, er Byen lille. Man lade en folkerig, velstaaende Handelsby hæve sig, og saa buer den ikke mere som Fæstning. Det, der er nødvendigt for en Plads, som skal holdes, det er, at den ikke indeluttes private Rigdomme; i Fæstninger passe kun Solbater og Fattigdom: Mad, Jern-